

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στέρνα · «χωρίον της Κοινότητος Αχυροχωρίου (Αχήρκιοι) της Επαρχίας Ορεστιάδος του νομού Έβρου. Κάτοικοι (1928) 662... Είναι νέος συνοικισμός ΒΔ της Ορεστιάδος εγγύτατα των ελληνοτουρκικών συνόρων, πρότερον καλούμενος Τατάρκιοι » γράφει η Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια, που εκδόθηκε το έτος 1933.

Η Κοινότητα Στέρνας, με 1004 κατοίκους σήμερα (1991), βρίσκεται στα βορειοδυτικά της Νέας Ορεστιάδας, στην ίδια ακριβώς θέση όπου ήταν εδώ και διακόσια τουλάχιστον χρόνια. Οι Έλληνες κάτοικοί της, οι περισσότεροι μακρινοί απόγονοι Πελοποννήσιων που ήρθαν κι εγκαταστάθηκαν στη Θράκη μεσούσης της τουρκοκρατίας, κι άλλοι που οι πρόγονοί τους ήρθαν από αλλού, ψύχραιμοι κοντά στον κίνδυνο, άνθρωποι της ήμερης δημιουργίας και προκοπής κρατούν ψηλά τα λάβαρα του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας, στο βορειοανατολικό αυτό στρατοτόπι της πατρίδας μας.

Στη Στέρνα ήρθα απ' τη Λακωνία για πρώτη φορά, μια φθινοπωρινή βραδιά του 1983. Εδώ βρισκόταν τότε η εκλεκτή της καρδιάς μου, η Στερνιώτισσα **Σαραντούλα Ν. Κεφαλά**, συμφοιτήριά μου στην Παιδαγωγική Ακαδημία Ρόδου. Κατά το σχολικό έτος 1983 – '84, πρωτοδιορίστηκα δάσκαλος στα Δίκαια του Έβρου και από το 1989 μέχρι σήμερα κατοικώ μόνιμα στη Στέρνα με την οικογένειά μου.

Έχω πεζοπορήσει σε κάθε σημείο του αγροκτήματός της – έκτασης σαράντα χιλιάδων στρεμμάτων – κι έχω αμέτρητες φορές αγναντέψει στοχαστικά απ' τους γηλόφους που την περιβάλλουν, την Ανατολή · την Αντριάνοπολη την πολυκρουσεμένη, την Παλαιά Ορεστιάδα, τον Άρδα που αρδεύει και ζωογονεί, τον παμπάλαιο άρχοντα της θρακικής γης, τον Κύριο Έβρο των αρχαίων παραποτάμιων λαών, με εκείνα τα σημαδιακά για τον Ανατολικοθρακικό Ελληνισμό γεφύρια του.

Όλα αυτά τα χρόνια, πέρα απ' τα υπηρεσιακά μου καθήκοντα, έβαλα σκοπό ν' ασχοληθώ με την Ιστορία και τη Λαογραφία αυτού του τόπου για να εκπληρώσω κατά πρώτο λόγο – στο βαθμό που μπορώ -, το χρέος που έχω απέναντι στο Έθνος μου ως Έλληνας δάσκαλος. Είναι το χρέος που επισημαίνει ο εθνικός μας ποιητής **Κωστής Παλαμάς** με τους στίχους : « Χρωστάμε σε όσους / ήρθαν πέρασαν / θα ρθούνε θα περάσουν. / Κριτές θα μας δικάσουν / οι αγέννητοι οι νεκροί. »

Έπειτα ως πνευματικός εργάτης θέλω να συμβάλλω με το έργο μου – έστω και ελάχιστα -, στην προσπάθεια που γίνεται στις μέρες μας για την πνευματική θωράκιση της Θράκης. Όσο πυκνώνουν οι απειλές εναντίον της Θράκης, τόσο πληθαίνουν και οι φωνές για τη θωράκισή της · τη στρατιωτική, την οικονομική, αλλά και την πνευματική. Η τελευταία που είναι πια επιβεβλημένη, πρέπει κατά την άποψή μου να αρχίσει από τους εκπαιδευτικούς που υπηρετούν στη Θράκη. Έργο δύσκολο και επίπονο. Αφήνοντας όμως κατά μέρος ευδαιμονισμούς ανώφελους που μας έχουν κυριέψει, όλοι μπορούμε να συνδράμουμε προς την κατεύθυνση αυτή. Να αναβαθμιστεί η πνευματική ζωή και να ενταθεί η πολιτιστική δράση στο θρακικό χώρο. Ο καθείς και τα όπλα του κατά τον ποιητή....

Στέρνα – Έβρου 28 Απριλίου 1997

(Δευτέρα της Διακαινησίμου, εορτή του Αγίου Γεωργίου Μεγαλομάρτυρος του Τροπαιοφόρου.)